Essiteks sago nimmetud, kudda mitmed õueaja taimed jubba sui-allustusel toito andwad, issearranis naerid ja aegsaste mahha istutud kalikad. Warrasid naerid wõib perremees, kui ilmad sedda moda, jubba Jürri päwa ajal aeda mahhakülwada ja jubba enne Jaanipäwa, wiis ehk kuus näddalad enne rukki-leiko roaks keta. Iljemad — näddal enne Jaani päwa küttismaale külwatud naerid andwad kaunist süggisest roga, issearranis wõib neid rehhe pekso ajal ahjos küpsetada ja mõnnusaks leiwa-abbiks toiduks wõtta. Kalikad andwad kartohwlidega ühhes kedetud lemele heat maggo, ja wõib neid ka üksi lemeks keta, pudruks tampida ehk naeri kombel ahjus küpsetada. Porkanid wõib torelt süa ja on lastele wägga terwiseks, sest et porkan usside ehk solknade wasto rohhuks on; kartohwlidega ühhes kedetud, andwad nemmad lemele kaunist maggo. Reigas sünnib wägga hästi leiwa kõrwal süa, issearranis kui eringid ehk muud solatud kalla roaks juhtub. Kes warrasid kartohwlid immustab, se lasko seemne kartohwlid enne mahhapannemist iddaneda ja piddago oolt, et iddud pannemise ajal ei sa rikkutud; iddanend kartohwel saab nelli näddalad warremine küpseks kui iddanemata.

Kõige ennam kaebab rahwas selle üle, et ajaseemneid ei olle, aga ommetegi teab iggaüks linnast ehk mõisast kärneride käest kapsta seemneid murretseda, miks ta siis muud seemneid seält ei

peäks sama? Kui sedda rahwale selletasime, ütles mõnningas: ei olle rahha, ja jättis sel sammal päwal ni paljo linna kõrtso, et kahhe wõrra semet olleks wõind osta. Murrelik Majaperremees annab ükskord seemne eest inda wälja ja kaswatab pärrast igga aasta isse aja-seemneid, ehk ostab kui, kaswatamine äppardab, linnast korra uut semet. — Teine kaebus on, et ajawilli ei siggine. Agga se tulleb sest, et õigel ajal mahha ei külwata ja peäle sedda taimede eest murret ei peta. Kes aja-wiljast kasso tahhab, se peab, kui Jummal wihma ei anna, iggapäw omma taimeid kastma, neid umbrohhust ja puttokist puhhastama ja õue maale rohkeste wägge andma. Kes taimetest kasso püab sada, se peab nendega waewa näggema; sest waewata ei lähhe üksi assi eddasi. Meie rahwas teeb ennamiste wägga ilja ajaseemneid mahha, sellepärrast olleme ennamiste sel ajal jubba kapstaid ja kallikaid istutanud, kui tallorahwas seemneid külwama akkab. Egga olle meilgi klaasaknatega taime-labbasid olnud, waid üks tubli õllest punnutud matt, mis õsel ja willul ilmal ka päwal taimedele katteks peäle pannakse. Juhhub ennamist jubba Martsi kuu lõppul meie kohhal sesugust ilma, et südda päwa ajal paar tundi aega taime labbad katteta wõiwad seista, ja sest on neile küllalte. On ilm külm ehk lumme saddune, siis jäwad labbad katte alla, ja kui sõnniko pallaw wägga sureks peäks tõusma, siis tehhakse labbadele se läbbi inge, et igga-